

ПРАВА ЛЮДИНИ В УМОВАХ РОЗБУДОВИ СОЦІАЛЬНОЇ ПРАВОВОЇ ДЕРЖАВИ В УКРАЇНІ

ЗБІРНИК НАУКОВИХ ПРАЦЬ

Київ КНУБА 2020

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ БУДІВНИЦТВА І
АРХІТЕКТУРИ**

**Факультет урбаністики та просторового планування
Кафедра політичних наук і права
ВГО «АСОЦІАЦІЯ УКРАЇНСЬКИХ ПРАВНИКІВ»
ФОНД ЕБЕРГАРДА ШЬОКА (ФРН)
ФОНД ПІДТРИМКИ БУДІВЕЛЬНОЇ ГАЛУЗІ (ФРН)
ЮРИДИЧНА КОМПАНІЯ «BLF GROUP»**

**ПРАВА ЛЮДИНИ В УМОВАХ
РОЗБУДОВИ СОЦІАЛЬНОЇ ПРАВОВОЇ
ДЕРЖАВИ В УКРАЇНІ**

ЗБІРНИК НАУКОВИХ ПРАЦЬ

КИЇВ 2020

*Рекомендовано до друку Вченою радою Київського національного університету
будівництва і архітектури, протокол №36 від 17 грудня 2020 р.*

Редакційна колегія

Мамедов А.М. – к.т.н., доц., КНУБА (голова)
Сердюк Н.А. – д.ю.н., доц., КНУБА, ВГО «Асоціація українських правників»
Мьоллер П. – член правління, Директор, Фонд Ебергарда Шьока (Німеччина)
Вайзе Т. – віце-президент Фонду підтримки будівельної галузі (Німеччина)
Вангородська Г.І. – керівник юридичної компанії «BLF Group»
Марченко М.В. – к.ю.н., ВГО «Асоціація українських правників»
Безклубий І.А. – д.ю.н., проф., Київський національний університет імені Тараса Шевченка
Гаран О.В. – д.ю.н., проф., Одеський національний університет ім. І.І. Мечникова
Кірін Р.С. – д.ю.н., доц., Інститут економіко-правових досліджень НАН України
Лісюк Ю.В. – к.ю.н., доц., КНУБА, підполковник поліції
Мамонтов І.О. – Заслужений юрист України, к.ю.н., доц., КНУБА
Перетуда Є.В. – д.п.н., проф., КНУБА
Похиленко І.С. – к.ю.н., доц., КНУБА
Халабуденко О.А. – к.ю.н., доц., КНУБА
Харитонов Є.О. – д.ю.н., проф., НУ «Одеська юридична академія», член-кор.
НАПрН України, Заслужений діяч науки і техніки України
Шаповалова І.В. – к.ю.н., доц., КНУБА

Рецензент:

Шатіло Володимир Анатолійович – доктор юридичних наук, доцент, завідувач кафедри права факультету економіки і права Київського національного лінгвістичного університету

Права людини в умовах розбудови соціальної правової держави в Україні. Зб. наук. пр. Матеріали «круглого столу» (Київ, 10 грудня 2020 р.) / Мін-во освіти і науки України, Київ. нац. ун-т будівн. і архіт-ри та ін. Київ–Тернопіль : КНУБА, «Бескиди», 2020. 121 с.

ЗМІСТ

<i>Сердюк Н.А.</i> Загальна декларація прав людини: проблеми її тлумачення та реалізації.....	5
<i>Халабуденко О.А.</i> Підстави та межі прав людини: філософсько-правовий вимір.....	9
<i>Горяченко Р.І.</i> Впровадження інформаційної підсистеми Custody Records в діяльність підрозділів поліції	21
<i>Новицька Н.Б., Новицький А.М.</i> Зловживання правом на вільне поширення інформації як порушення прав людини.....	28
<i>Марченко М.В.</i> Людиноцентристська правова ідеологія в Україні	33
<i>Бевз О.В.</i> Культурні права та охорона культурної спадщини: земельно-правовий аспект	37
<i>Похиленко І.С.</i> Застосування принципу справедливості в судовому процесі.....	44
<i>Вангородська Г.І.</i> Право на життя – пріоритетне природне право людини.....	50
<i>Шаповалова І.В.</i> Евтаназія або право на смерть: деякі проблеми правового регулювання	55
<i>Перегуда Є.В.</i> Право на місто: проблеми та шляхи реалізації.....	65
<i>Мойсеєнко В.В.</i> Розвиток правових відносин в галузі теплопостачання.....	75
<i>Приваліхіна А.І.</i> Інформатизація діяльності суду як запорука ефективності захисту прав людини	79
<i>Репеха Н.І.</i> Захист інформаційних прав платників податків при електронному податковому аудиті	82

Сидій О. Є.

Порівняльно-правовий аналіз конституційного закріплення принципу правової держави в Україні та у країнах континентальної Європи..... 85

Ямельська Х.Ю.

Міжнародні стандарти запобігання неналежному поведженню з особами, позбавленими свободи в умовах пандемії COVID-19 92

Габро Д.О., Матвійчук А.О.

COVID-19: вплив ринку праці на трудові права в Україні 97

Гавловська О.В., Прокоп'єва Т.А.

Права і свободи людини і громадянина за Конституцією України 103

Горбаченко А.В.

Майнові права в контексті позитивних зобов'язань держави: досвід Європейського суду з прав людини 107

Кравченко А.В.

Приватність в інформаційному просторі як об'єкт кримінально-правової охорони 117

Фасоля Ю.В.

Право на працю як фундаментальне право людини. Праця молоді 117

*Кравченко Анастасія Вікторівна,
студентка факультету урбаністики та просторового планування
Наук. керівник: к.ю.н. Шаповалова І.В.
Київський національний університет будівництва і архітектури*

ПРИВАТНІСТЬ В ІНФОРМАЦІЙНОМУ ПРОСТОРІ ЯК ОБ'ЄКТ КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВОЇ ОХОРОНИ

В наш час все більше поширюється цифровізація. Зараз Інтернет використовують понад 4,5 мільярда людей – це приблизно 60% населення планети, тоді як кількість користувачів соціальних мереж перетнула позначку в 3,8 мільярда.

Скоріше за все більша частина користувачів соціальних мереж помічали те, що інколи з'являється «потрібна реклама». Хтось особливої уваги цьому не приділяє, а хтось навпаки, насторожливо до цього ставиться. Здається, що в цьому поганого?

А ви ніколи не замислювались як працює система по видачі потрібної реклами? Алгоритми соціальних мереж відслідковують що нас цікавить, що нам подобається, що ми частіше за все шукаємо. Так, звісно існує таргет (спеціальний рекламний механізм, який дозволяє виділити з усієї аудиторії лише цільову й показати рекламу саме їй), але чому при пошуку в одній соціальній мережі реклама з'являється в іншій, навіть якщо їх нічого не пов'язує? Все ж таки є одна деталь яка пов'язує все, чим користуємось в інтернеті. Це саме людина. Кожна особа пов'язана з інформацією яку вона шукала, вводила або використовувала.

Якщо ж так легко інформація «гуляє», чи може так само легко хтось її дізнатись або використовувати? Звісно при реєстрації в тій чи іншій мережі, нам надають умови використання та політику конфіденційності. Але це завжди великий текст який читають доволі малий відсоток людей. Особливо якщо справа йде про

популярні соціальні мережі як Facebook, Instagram, Telegram, YouTube, Viber, Twitter та багато інших.

Можливо все ж таки потрібно звертати увагу на те що написано? Звісно легковажно погоджуватись з тим, чого ми не знаємо. В нас не закрадається думка про те, що там може бути зазначені доволі скептичні речі. Ми вважаємо що нічого важливого не зберігаємо, пишемо або використовуємо. Але як доводить практика, не завжди потрібно щось суттєво серйозне для того щоб вами зацікавились інші.

При користуванні інтернетом постає питання захисту: захисту особистих даних та інформації людей. І прочитавши красиво оформлений основний текст в політиці конфіденційності, ми зі спокійною душею довіряємо інформацію. Але не завжди все так добре як здається. Всі соціальні мережі змінюють або доповнюють періодично умови користування, а якщо не читали це с самого початку то звісно після оновлення ця інформація залишиться без уваги.

Окрім інтернету як відслідковування інформації є ще такі «платформи» як камери відео спостереження, IP-адреси, безкоштовні Wi-Fi місця які зустрічаються по всьому світу і можуть стати однією із чверті точок не захищений ні паролем ні провайдером – все це дає змогу легше відслідкувати особу.

Повертаючись до проблем конфіденційності в інтернеті, потрібно зазначити, що Google відповідає за 90% пошукових запитів по всьому світу. Операційна система Apple і Google знаходяться майже в кожному телефоні, а Facebook заволодів соціальними зв'язками, скуповуючи або копіюючи свої конкурентів. Станом на 2017 рік йому вже належало 6 з 10 найпопулярніших Android-додатків, одні із них це WhatsApp, Messenger, Instagram. На цьому звісно ж не зупиняється. Business Insider вважає, що такі дії є прямим підтвердженням успіху

продуктової стратегії Марка Цукерберга, яка полягає в розподілі впливу Facebook через набір відокремлених додатків.

Також Facebook створив, так званого "монстра" по збору даних якому добровільно підпорядковується третина населення землі. Це найбільша система слідкування в історії людства. Навіть більше ніж в уряді. І якщо деактивувати свої сторінки в соціальних мережах, пам'ять все одно залишається, хоч як би ми ретельно все не «прибирали» за собою. Але ми навряд чи відсторонимось від користування цими програмами, тому що є доволі залежними від них.

Технології - це інструмент створений людиною і деякі користуються ними не тільки за потреби особистої, але і для світової безпеки.

Так за допомогою монополістів як Facebook та Google уряд може отримувати в цілях безпеки інформацію про ту чи іншу особу. Але ця інформація не завжди може відповідати реаліям. Нас може зацікавити та чи інша тема, або нам потрібно було дізнатись інформацію для роботи або навчання і це може скласти помилкове враження про особу. Теоретично, спецслужби на основі цих даних можуть назвати терористом людину, яка цікавиться терактами чи вибухівкою без жодної задньої думки.

Так, мета уряду є захистити суспільство від терактів, запобігти злочинів, що становить собою об'єкт кримінально-правової охорони. Але чи завжди ці дії призводять саме до потрібного результату? Існують не поодинокі випадки коли невинну особу намагалися звинуватити лише за те, що вона шукала, помилково вважаючи її суспільно небезпечною.

Розголошення інформації інтернет-компаніями уряду обумовлено тим, що вони діють в інтересах держави, цим самим даючи нам можливість користуватись платформами на безкоштовній основі. З кожним роком контроль над людьми в мережі стає більшим, що порушує права на приватне листування,

інколи навіть на інтелектуальну власність. Адже інформація яку ви можете обговорювати в діалогах з співробітниками може потрапити в руки конкурентам.

Звісно, таке зловживання та використання приватною інформацією є протиправним, які б добрі наміри воно за собою не несло. Адже в першу чергу порушуються особистий простір кожного. Людина має право на приватне життя як в реально так і в віртуальному просторі.

А що ж стосується захисту через запобігання виникнення можливої загрози, адже воно потрібне через те, що використання Інтернету в терористичних цілях є швидко поширюваним явищем, яке вимагає прийняття активних і скоординованих заходів у відповідь.

Наприклад, соціальна мережа Telegram є популярним додатком не тільки для звичайних користувачів, а і для злочинців. Там є групи з продажу наркотиків, з організації тероризму і терористичних актів, з продажу викрадених персональних даних та ін. Основною ідеєю месенджера була захищена приватність, безпека і супернадійність. Причиною такої закритості та недоторканості є те, що нікому не вдавалось розшифрувати листування осіб.

Незважаючи на зростаюче в останні роки міжнародне визнання загрози, яку несе з собою використання терористами Інтернету, в даний час не існує універсального інструменту, спеціального визначення саме терористичної діяльності. Питання як врегулювати інтереси і права людей не порушуючи їх в мережі інтернет, залишається відкритим доти доки не буде чіткого розмежування, коли саме держава може втручатись. Адже прогрес торкається нас не тільки в позитивному ключі, але і в протиправних діяннях.